

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnených **1/ J. Z.**, bývajúcej P., **2/ R. Z.**, bývajúceho P., **3/ V. G.**, bývajúceho v P., proti povinnému **J. M. G.**, bývajúcemu v P., zastúpenému JUDr. J. K., advokátom v P., **o vymoženie 61 500,-- Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde v Prievidzi pod sp.zn. 9 Er 665/2005, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 3. júla 2007, sp.zn. 19 CoE 61/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a** .

Oprávneným 1/, 2/, 3/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd v Prievidzi uznesením zo 4. mája 2007, č.k. 9 Er 665/2005-108, ustanovil povinnému na jeho žiadosť zástupcu z radov advokátov podľa § 30 O.s.p. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že povinnému bolo v konaní priznané oslobodenie od súdnych poplatkov a jeho osobné a majetkové pomery odôvodňujú ustanovenie zástupcu z radov advokátov.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 3. júla 2007, sp.zn. 19 CoE 61/2007 potvrdil ako vecne správne napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa. Mal za to, že v odvolaní uvádzané námietky povinného o tom, že uznesenie je nezákonné, pretože ho vydal vyšší úradník, proti ktorému vzniesol námietku zaujatosti o ktorej nebolo rozhodnuté, neboli dôvodné. Zákonná sudkyňa v konaní pred súdom prvého stupňa, procesne správnym spôsobom sa vysporiadala s námietkou zaujatosti proti vyššiemu súdnemu úradníkovi, a preto v konaní nedošlo k vade, uvedenej v § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dňa 20. augusta 2007 dovolanie povinný, odôvodňujúc jeho prípustnosť § 237 písm. f/ O.s.p., v spojitosti s § 241 ods. 2 písm. a/, b/, c/ O.s.p. Namietal nezákonnosť napadnutého uznesenia a poukazoval na postup odvolacieho súdu, ktorý mu odobral právo obhajoby, keď zámerne neposlal predvolanie jeho obhajcovi na konanie vo veci. Navrhol napadnuté uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Oprávnení 1/, 2/, 3/ sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie povinného nie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak sa ním napáda zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O.s.p.), alebo potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Nakoľko dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje znaky žiadneho z uvedených uznesení (v danom prípade uznesením odvolacieho súdu bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa), je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

So zreteľom na povinným tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že v prejednávanej veci mu súdom bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Predmetnému dôvodu dovolania sú vlastné tri pojmové znaky : 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými

právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. O taký prípad sa v prejednávanej veci nejedná.

Napadnutým uznesením odvolací súd potvrdil ako vecne správne uznesenie prvostupňového súdu, ktorým vyhovel návrhu povinného na ustanovenie právneho zástupcu, ktorý ho bude v konaní zastupovať a brániť jeho záujmy podľa § 30 O.s.p. Námietky o nezákonnosti postupu odvolacieho súdu, uvádzané dovolateľom v dovolaní, ktorý mal konať „zámerne“ bez účasti jeho právneho zástupcu, nezakladajú vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

V zmysle § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p. na prejednanie odvolania pojednávanie netreba nariaďovať, ak odvolanie smeruje proti uzneseniu.

Odvolací súd preto, ak konal o odvolaní proti uzneseniu súdu prvého stupňa, bez toho, aby nariadil pojednávanie, na ktoré by mal predvolať právneho zástupcu povinného, postupoval v súlade so zákonom, a jeho procesným postupom súdov nebola znemožnená realizácia procesných oprávnení povinného.

V danom prípade bol postup súdu v súlade so zákonom a nemal za následok odňatie možnosti povinnému pred súdom konať.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie povinného ako neprípustné podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol.

V dovolacom konaní úspešným oprávneným 1/, 2/, 3/ vzniklo právo na náhradu trov konania proti povinnému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky im však žiadne trovy odvolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodali návrh na ich priznanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. októbra 2008

JUDr. Vladimír M a g u r a , v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková